

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 244.752 van 11 juni 2019
in de zaak A. 227.245 /X-17.427.**

In zake : Serge BECKERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Lize Versteegen en Stijn Verbist
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf Van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE MAASMECHELEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 januari 2019, strekt tot de nietigverklaring van “het gemeenteraadsbesluit van 20 november 2018 genomen door de gemeenteraad van de gemeente Maasmechelen betreffende de goedkeuring van het tracé der wegen, gratis verwerving en opname in het openbaar domein van de wegenis en erfdienstbaarheid van openbaar nut aangaande een omgevingsvergunningsaanvraag van [T.D.] en [C.K.] namens Steps Real Estate bvba betreffende de verkaveling ‘t Sand’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroot heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 mei 2019.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Eerste auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Kortedebattenprocedure

3. Het bestreden besluit werd ingetrokken bij beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Maasmechelen van 26 februari 2019.

Het voorliggende beroep is aldus, door het optreden van de verwerende partij, zonder voorwerp gevallen en onontvankelijk geworden.

4. Wat de kosten betreft argumenteert de verwerende partij dat zij gehandeld heeft ten gevolge van de acties van de (niet in de zaak zijnde) vergunningsaanvrager en dat zij “niet exclusief” verantwoordelijk is voor het teloorgaan van het voorwerp van het beroep. Daarom zou verzoeker voor zijn eigen kosten moeten instaan; minstens zou de rechtsplegingsvergoeding tot het minimumbedrag moeten worden herleid.

5. De Raad van State deelt niet die zienswijze. In de voorliggende zaak is verzoeker te beschouwen als de in het gelijk gestelde partij en de verwerende partij als de in het ongelijk gestelde partij. Het past dat de kosten ten laste van die laatste partij worden gelegd, inbegrepen de basisrechtsplegingsvergoeding.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf juni 2019, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust.